

Informacja

o decyzji w sprawie odmowy zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej ustalanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Warszawie

W dniu 23 października 2002 r. znak: ND/1067/2002/W/BE wpłynął wniosek Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. z siedzibą w Warszawie, zwanych dalej „Przedsiębiorstwem” o zatwierdzenie zmiany taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo i zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DTA-821/2661-D/3/2002/BS z dnia 15 czerwca 2002 r.

Powodem wystąpienia Przedsiębiorstwa w zakresie działalności związanej z przesyłaniem energii elektrycznej, było wyższe wykonanie w pierwszym półroczu 2002 r. kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawki systemowej w stosunku do założeń przyjętych we wniosku o zatwierdzenie III Taryfy PSE S.A., (tj. taryfy na okres 2001/2002), a także przewidywane przez Przedsiębiorstwo na okres 2002/2003 wyższe koszty związane z usuwaniem ograniczeń systemowych w stosunku do kosztów przyjętych na etapie kalkulacji taryfy PSE S.A. zatwierdzonej decyzją Prezesa URE z dnia z dnia 15 czerwca 2002 r.

W zakresie działalności związanej z obrotem energią elektryczną powodem wystąpienia PSE S.A. był wzrost, w stosunku do założeń przyjętych we wniosku o zatwierdzenie taryfy, kosztów zakupu energii elektrycznej związany z wprowadzeniem od dnia 26 marca 2002 r. podatku akcyzowego na energię elektryczną (*ustawa z dnia 15 lutego 2002 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, o zmianie ustawy o Policji oraz o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 19, poz. 185)*)

Przedsiębiorstwo wystąpiło również o wykreślenie z Tabeli 6 w Rozdziale IV części II taryfy, pozycji 16, która została wprowadzona omyłkowo.

Po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku decyzją nr DTA-821/2661-D/10/2003/BT-S z dnia 10 lutego 2003 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej ustalonej przez Przedsiębiorstwo z następującym uzasadnieniem.

Odnosząc się do uzasadnienia Przedsiębiorstwa należy wskazać, iż zasady prowadzenia rozliczeń w obszarze rynku bilansującego zawarte są w dokumencie: „Regulamin rynku

bilansującego energii elektrycznej w Polsce”, który jest częścią Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowej (IRiESP).

Obowiązek sporządzania przez OSP IRiESP wynika z treści przepisu zawartego w § 29 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych, obrotu energią elektryczną, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. Nr 85, poz. 957). Obecnie IRiESP jest ustalana i wprowadzana do stosowania przez OSP, a wszelkie jej zmiany dokonywane są przez operatora poprzez aneksy bądź zmiany w funkcjonującej Instrukcji.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż wdrożenie rynku dobowo-godzinowego nastąpiło wskutek decyzji PSE S.A. natomiast wzrost kosztów ograniczeń jest min. wynikiem wadliwej konstrukcji zasad rynku bilansującego. Wobec powyższego Przedsiębiorstwo nie powinno oczekiwać, że poprzez możliwość korekty taryfy może uwołnić się od ponoszenia ryzyka swoich decyzji. Wprowadzanie zaś konkretnych rozwiązań powinno być w każdym przypadku poprzedzone analizą skutków, które w efekcie dawałyby podstawę do wnioskowania o ich słuszności.

Z uwagi na zawarte w latach 1993 – 1998 Kontrakty Długoterminowe (KDT), PSE S.A. nie pełnią wyłącznie funkcji operatora systemu przesyłowego, ale także są w sposób istotny zaangażowane w obrót energią, a w celu prowadzenia tej działalności utworzyły nawet spółkę zależną o nazwie „PSE-Electra” Sp. z o.o., w której posiadają 100% udziałów. „PSE-Electra” Sp. z o.o. dokonuje m.in. tzw. grafików umów długoterminowych oraz jest odpowiedzialna za składanie ofert bilansujących w odniesieniu do energii wytwarzanej w ramach kontraktów długoterminowych. W związku z powyższym należy uznać, iż Przedsiębiorstwo jest bez wątpienia jednym z uczestników rynku energii.

W zaistniałej sytuacji, w której PSE S.A. realizują jednocześnie umowy zakupu energii elektrycznej, których są stroną, koszty ograniczeń są kosztami w części zależnymi od Przedsiębiorstwa i przez nie kontrolowanymi.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek w zakresie obrotu energią elektryczną należy podkreślić, iż podatek akcyzowy został nałożony na wytwórców z czego nie wynika, że z założenia powinien on być w całości przeniesiony na kolejne ogniwa w obrocie energią elektryczną a w konsekwencji na odbiorców końcowych. Gdyby intencją ustawodawcy było obciążenie

powyższym podatkiem w całości odbiorców końcowych, zostałby on wówczas nałożony bezpośrednio na spółki dystrybucyjne.

Podnoszony przez Przedsiębiorstwo argument o trudnej, ogólnej sytuacji finansowej PSE S.A. nie oddaje stanu faktycznego. Analiza sprawozdania G10.4 za trzy kwartały 2002 r. wskazuje bowiem, iż Przedsiębiorstwo osiągnęło dodatni wynik finansowy na obrocie energią elektryczną. Z powyższego wynika więc, że zmiana kosztów zakupu energii elektrycznej od wytwórców KDT nie zagraża sytuacji finansowej Przedsiębiorstwa.

Ewentualna zmiana taryfy Przedsiębiorstwa spowodowałaby konieczność korekt taryf Spółek Dystrybucyjnych i w efekcie wzrost płatności za energię elektryczną dla odbiorców końcowych.

Każda decyzja o zmianie taryfy podejmowana jest w trybie art. 155 Kpa i za jej podjęciem musi przemawiać słuszny interes strony lub słuszny interes społeczny.

Interes strony przemawia za koniecznością podwyższenia cen i stawek opłat, ustalonych przez stronę (przedsiębiorstwo energetyczne) w taryfie tylko wówczas, gdy w sposób bezsprzeczny okaże się, że strona na skutek działań przez nią nie zawinionych może utracić płynność finansową, która uniemożliwi jej prawidłowe funkcjonowanie.

W myśl postanowień art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki regulując działalność przedsiębiorstw energetycznych zobowiązany jest równoważyć interesy tychże przedsiębiorstw i odbiorców energii.

Przeciwno wydaniu decyzji zatwierdzającej zmianę taryfy przemawia natomiast słuszny interes społeczny, jako że podwyżki cen energii elektrycznej wywołują silny impuls inflacyjny, co nie jest korzystne społecznie.

W związku z powyższym wniosek PSE S.A. o korektę taryfy, który skutkowałaby wzrostem cen energii elektrycznej dostarczonej odbiorcom finalnym, nie mógł uzyskać akceptacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki tym bardziej, że od 1 lipca 2003 r. zaczęły obowiązywać kolejne, V taryfy spółek dystrybucyjnych, których skutkiem byłaby kolejna podwyżka cen energii dla odbiorców finalnych.

Zaakceptowanie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki proponowanej zmiany taryfy Przedsiębiorstwa miałoby negatywny wpływ na odbiorców przemysłowych spółek dystrybucyjnych. Wzrost cen energii elektrycznej wpływa bowiem w znacznej mierze na koszty prowadzenia działalności gospodarczej. Zwłaszcza w obecnej, trudnej sytuacji kraju,

każda podwyżka cen energii elektrycznej powoduje obniżenie konkurencyjności polskich produktów. Przedsiębiorcy próbując pokryć zwiększające się koszty produkcji będą zmuszeni podnosić ceny swoich produktów, bądź też produkować poniżej kosztów. W wielu przypadkach może też dojść do sytuacji, gdy staną w obliczu bankructwa, co z kolei wywoła dalsze konsekwencje związane ze wzrostem bezrobocia i postępującym procesem ubożenia kolejnych grup społecznych.

O wadze powyższych problemów świadczy dynamika wzrostu nieściągalnych należności spółek dystrybucyjnych, zarówno od odbiorców przemysłowych jak i komunalno-bytowych. Zwrócić należy uwagę, że przenoszenie wszystkich podwyżek cen wprost na konsumentów, przeciwdziałałoby kształtowaniu się rynku konkurencyjnego, gdyż wystąpiłby brak skutecznych bodźców zmuszających wytwórców energii elektrycznej do zwiększania efektywności i w rezultacie ograniczania wzrostu cen.

Odnosząc się do wniosku Przedsiębiorstwa dotyczącego wykreślenia z Tabeli 6 w Rozdziale IV część II taryfy, pozycji 16, która została wprowadzona omyłkowo należy stwierdzić, iż powyższy wniosek został już rozstrzygnięty decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 grudnia 2002 r. znak: DTA-821/2661-D/7/2002/BT-S, która została opublikowana w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna” nr 55 z dnia 17 grudnia 2002 r.

Przedmiotowa decyzja została przekazana stronie.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

[Signature]
D. D. DYREKTOR
DEPARTAMENTU TARYF

[Signature]
Tomasz Kowalak

Warszawa, dn. *AA* lutego 2003 r.